

9. Šovini Dani

Autor Branimir Križanec

Datum objave: 2. prosinac 2015

9. Šovini Dani

Autor Branimir Križanec

Iza nas su još jedni Šovini Dani, 9. po redu. Sama manifestacija je počela još 20. lipnja u OŠ Ladimirevcima, izvedbom predstave Semper Memor. Predstavu je napisala Dolores Kostić, a izvodili su ju studenti Filozofskog fakulteta u Osijeku. Auditoriju od 50-ak ljudi prikazali su kako izgleda amatersko kazalište, a sudeći po reakcijama, možemo reći da su bili izvrsno prihvaćeni.

Ovim putem se svim sudionicima, još jednom, od srca zahvaljujem. Idući segment Šovinih dana se odvio 24.10. u samim prostorijama Udruge „Mladi poduzetnik“. Posjetili su nas filmaši iz Udruge Novi Film te su auditoriju od 30-ak ljudi prikazali svoje uratke: Autostoper(SF), Hotel Zlo(horror) i Krkani (mockumentary). Svi filmovi, naročito Krkani, su odlično prihvaćeni od strane publike, a nakon prikazivanja filmova gosti su imali priliku poslušati kratki akustični nastup

9. Šovini Dani

Autor Branimir Križanec

Ladimirevačkog benda Fall. Nakon toga je uslijedilo druženje uz piće, ponešto „pod 45“ i tradicionalne Ladimirevačke gužvare. Ovim putem se i Udruzi „Novi Film“ zahvaljujem na dolasku i želim im sve najbolje u budućim filmskim avanturama. I tako su kraju privедeni 9. Šovini Dani.

Gledajući retrospektivno, sa sigurnošću možemo ustvrditi da su ovi Šovini Dani bili absolutni uspjeh. Udruga „Mladi poduzetnik“ je uspjela oslobođiti potencijal Fabijana Šovagovića u smislu da svrha ove manifestacije nije samopromocija, zarada ili politička podobnost. Svrha i smisao ove manifestacije je kultura, umjetnost i guranje ljudi koji se znoje, plaču i krvare za svoj san. Za sam kraj osvrta, ponudio bi jedan prekrasan citat iz Faboševe knjige, Glumčevi zapisi (str 119.):

„On pronalazi energiju ipak, i onda kada su ostali zatajili, on može još više, on se danas najmanje štedi. On ne spava više pod cirkuskim šatorima. Obični je građanin ovoga lijepoga svijeta. Kuka jer još nije kadar da se cechovski zaštiti. Plače i smije se u neprozračnim improvizacijama od studija, u prašini. Sve treba obaviti. Prije smrti. Unatoč svemu, ne može a da naivno ne gleda i dalje u pohod kulture koju uporno, težački, pronosi na krhkim leđima. I sretan je što živi.“

{gallery}projekcija{/gallery}